

gaaende, naar man ikke i en væsentlig Grad vilde formindste Farten, hvad der paa ingen Maade vilde være tilraadeligt. Forinden man er streden til Udarbejdelse af Tegninger til dette nye Skib, er det imidlertid blevet taget under meget nøie Overveielse, hvor stort et Dybgaaende der vilde være tilstedeligt, naar Skibet skulde kunne bevæge sig med den nødvendige Frihed i de os nærmest omgivende Farvande, og man er derved kommen til den Erkjendelse, at dette endnu vil være Tilfældet med et Dybgaaende af 18 à 19 Fod. — Som Følge heraf er det paatænkte Skib blevet konstrueret til 18 Fods Dybgaaende, og, da man paa Grund af Skibets særegne Bestemmelse som Kystforsvarsskib kan give Afkald paa forskjellige Egenheder, der maa fordrøes af et egentlig søgaaende Skib — saasom større Hvide over Vandet, Plads til et betydeligt Kulforraad og Gøne til at kunne føre Seil — saa er det lykkes med dette Dybgaaende at kunne give Skibet en saa stor offensiv og defensiv Styrke, at det under de Forhold, hvorunder det er bestemt at skulle virke, vil være en jevnbyrdig Modstander for næsten ethvert nu eksisterende Pantsereskib.

Alt kraftige Pantsereskibe, konstruerede med tilbørligt Hensyn til vore Farvandes Bessaffenhed, ere nødvendige for os, naar Flaaden skal faae den Betydning for Landets Forsvar, som den kan og bør faae, er erkjendt af saa godt som alle Sagkyndige, der have taget Spørgsmaalet om Landets Forsvar under alvorlig Overveielse. Jeg kan i saa Henseende henvise til Flaadens Officerskorps og til den af Officerer af begge Værn bestaaende Kommission, som for noget over 3 Aar siden blev nedsat af den daværende Krigs- og Marineminister for at tage forskjellige Spørgsmaal vedrørende Forsvarsvæsenet under Overveielse, og hvis Medlemmer enstemmig udtalte sig for, at Flaaden ikke kunde undvære kraftige Kampeskibe, og at disse for Tiden maatte være Pantsereskibe. Men efter den Tid er der ikke fremkommet noget som helst Tegning paa, at man paa noget Sted tænker paa at forlade Pantseret, og mindst af Alt for større Kystforsvarsskibes Vedkommende. Det er vel undertiden her i Landet blevet gjort gjældende, dog neppe af egentlig Sagkyndige, dels at vort Søforsvar vilde kunne udføres alene af Kanonbaade, og dels at Pantsereskibene kunde erstattes af hurtige, upantserede Skibe med et meget kraftigt Artilleri. Begge Dele ere efter min bestemte Overbevisning en fuldstændig Illusion. Ser man nemlig hen til forskellige af de Krav, som ville kunne blive stillede til Flaaden under en Krig, vil det for det Første let erkjendes, at Kanonbaade alene — hvor hensigtsmæssige disse Fartøier endog saa kunne være som lokalt Forsvar paa visse for dem gunstige Steder — aldeles ikke ville kunne gjøre Fyldest. Da de kun have ringe Fart og paa kort Afstand hurtig vilde blive ødelagte af Fjendens større, med et talrigt Artilleri bevæbnede Skibe, ville de alene kunne benyttes paa saadanne Steder, hvor Søforter, Kystbatterier, Spæringsmidler eller Farvandets Bessaffenhed kan holde Fjenden paa Afstand. De ville derfor ikke kunne bidrage til at vedligeholde Forbindelsen imellem Landdelene, de ville ikke kunne bruges til at modvirke et fjendeligt Landgangsforfæg paa en af vore mange aabne Kyststrækninger, og de ville ikke i mindste Maade kunne forelempe en Fjende, som besindrer sig i nogen Afstand fra Kysten. Naar en forhenværende Marineminister, som oftere er nævnt ved senere Forhandlinger om Flaadens Nybygninger, og som i sin Tid, da der var givet Bevilling til et Pantsereskib med 21 Fods Dybgaaende, udtalte sig imod store Pantsereskibe, undertiden er bleven anført som Autoritet af dem, der holde paa et udelukkende Kanonbaadsforsvar, saa er dette fuldstændigt urigtigt, idet denne Minister aldrig har udtalt sig for et saadant. Da han under Udvielingen af den i og for sig aldeles rigtige Tanke — der steds senere er bleven fastholdt — at vi skulle udvikle vort Flaademateriel alene med Kystforsvaret for Die og derfor ved Konstruktionen af vore forskellige Klasser af Skibe tage nøie Hensyn til Bessaffenheden af de Farvande, hvor disse Skibe skulle virke, satte 12 Fod som Grændsen for vore fremtidige Skibes Dybgaaende, saa var det tilbørligt, fordi han dengang antog, at man med dette Dybgaaende endnu kunde konstruere nogenlunde fyldestgjørende Pantsereskibe. En nærmere Undersøgelse viste imidlertid snart, at dette ikke var muligt, og det Skib, som kort efter blev sat i Bygning, nemlig „Din“, fik derfor ogsaa et Dybgaaende af 15 Fod. — Hvad de meget hurtige, med det kraftigste Artilleri bevæbnede, upantserede Skibe angaar, hvilke oftere ved Forhandlingerne om Flaademateriellet ere anbefalede i Modsetning til Pantsereskibet, saa ville de for det Første hærken blive smaa eller billige. Skulle de, hvad der maa antages at være Maalet, have en Hurtighed, der overgaar de hurtigste Pantsereskibes, altsaa mindst 15 Miles Fart, og skulle de dertil være bevæbnede med et Artilleri, der idetmindste er ligesaa svært som det, der er paatænkt for det nye Pantsereskib, saa vil Dybgaaendet sandsynligvis blive større end dettes, selv om man opgiver at bringe Røberne fuldstændigt ned under Vandlinien, og det vil være meget tvivlsomt, om de ville blive billigere end Pantsereskibet, hvorimod det ikke er tvivlsomt, at saadanne Skibe ville som Kampeskibe faa overordentlig langt under dette. Vel tør man ikke gjøre Regning paa, at det paatænkte Skibs Pantser vil være absolut utgjennemtrængeligt; men det vil dog paa de